

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/734/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.37.841/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Dora Márta ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Budapest Környéki Törvényszék 13.K.700.056/2025/20. számú ítélete és a Kúria Kfv.I.37.841/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege a bírósági határozatokban megállapított tényállás, valamint az indítvány alapján az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó (az alapügy felperese) a perben nem álló kiskorú gyermek nagyszülője. A kiskorú gyermeket a gyámhatóság 2022-ben emelte ki a vér szerinti családjából ideiglenes hatállyal, majd 2024-ben az ideiglenes hatályú elhelyezés megszüntetéséről és a nevelésbe vétel elrendeléséről rendelkezett. Az eseti gyám és a nevelőszülő kérelmére eljárás indult az indítványozó nagyszülői kapcsolattartásának szüneteltetése tárgyában, melynek eredményeként a perbeli alperes gyámhatóság határozatával az indítványozó kapcsolattartásának szüneteltetését rendelte el a gyermek ideiglenes hatályú elhelyezésének felülvizsgálata iránti eljárás alatt, valamint az eljárás során hozandó érdemi döntés véglegessé válásáig, de legfeljebb 6 hónap időtartamra. A határozat indokolása szerint a kapcsolattartás szüneteltetése azért vált szükségessé, mert az indítványozó kapcsolattartásának korlátozása a felügyelt kapcsolattartás elrendelése ellenére nem ért célt, mivel az indítványozó továbbra sem hagyott fel a nevelőszülővel szembeni panaszok visszaélészerű előterjesztésével, a

gyermek érzelmi és pszichés veszélyeztetését a továbbiakban is folytatta. A határozattal szemben az indítványozó által előterjesztett keresetlevelet a bíróság – elkésettség miatt – visszautasította.

- [4] Az eseti gyám a gyermek ideiglenes hatályú elhelyezésének felülvizsgálata iránti javaslatot nyújtott be az alperesi gyámhatósághoz, amelyen a helyezettértékelés során ismételten kérte az indítványozó kapcsolattartásának korlátozását maximum 6 hónap időtartamra.
- [5] Az alperesi gyámhatóság határozatában a nevelésbe vett gyermek és az indítványozó között szabályozott kapcsolattartást további 6 hónappal szüneteltette azzal, hogy 6 hónap elteltével kerül sor a kapcsolattartás felülvizsgálatára. A gyámhatóság értékelte a rendelkezésére álló igazságügyi pszichológusi szakértői véleményeket, a gyermek nyilatkozatát, a gyermeket kezelő pszichológus pszichológiai véleményét, melyek alapján megállapította, hogy a gyermek nem kíván kapcsolatot tartani a nagyszülővel. A határozat indokolásában foglaltak szerint a szakértői vélemények rámutattak, hogy a gyermekre a nagyszülői kapcsolattartások egyértelműen negatívan hatnak, és az indítványozó pszichés állapota jelenleg veszélyt is jelenthet a gyermekre nézve, ezért a gyermeknek nem áll érdekében a kapcsolattartás. A határozat indokolása rögzítette továbbá, hogy az indítványozó súlyosan visszaélt a kapcsolattartási jogával, a gyermeket nevelő személy sérelmére. A gyámhatóság határozata meghozatala során – egyebek mellett – hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:184. §-ára, továbbá a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyer.) 31. §-ára.
- [6] Az indítványozó keresetet terjesztett elő a gyámhatósági határozattal szemben. Keresetében vitatta a határozat jogszerűségét, kérte annak megváltoztatását, másodlagosan a határozat megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését. Az alperes a kereset elutasítását kérte.
- [7] A Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 13.K.700.056/2025/20. számú ítéletével (a továbbiakban: jogerős ítélet) a keresetet mint alaptalant elutasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján. A keresetben foglaltakra tekintettel megállapította, hogy a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 34. § (2) bekezdése a kapcsolattartás szüneteltetése tárgyában folytatott eljárás során nem releváns, így azt az alperes gyámhatóságnak nem kellett a határozat indokolásának részévé tennie. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján, azok mérlegelésével hozta meg döntését, a tényállást megfelelően feltárta, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve hozta meg a határozatát, e vonatkozásban a jogszabálysértés nem volt megállapítható.
- [8] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős ítélettel szemben, melynek befogadását a Kúria Kfv.I.37.841/2025/2. számú végzésével megtagadta,

mivel a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási feltételek fennállását az indítványozó felülvizsgálati kérelmében nem támasztotta alá.

- [9] 2.2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, melyet – a hiánypótlásra történő felhívást követően – kiegészített. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, VI. cikk (1) bekezdésében, XVI. cikk (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt jogok sérelmét állította. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogorvoslathoz való jogot, mert a bíróság tévesen értelmezte a Gyvt. 34. § (2) bekezdését, mint az ügyre irányadó anyagi jogi szabályt. Ezen jogszabályhely kimerítően felsorolja a kapcsolattartás szüneteltetésének eseteit, melyeknek egyike sem áll fenn az ő esetében. Meglátása szerint a hatóság nem tudta igazolni, hogy az indítványozó olyan felróható magatartást követett el, mely a norma alapján a kapcsolattartás megvonását indokolná, a hatóság tévedését a bíróság sem korrigálta, ezért sérült a jogbiztonság elve, a tisztességes eljárás részének tekintett független és pártatlan bírósághoz való jog, valamint a jogorvoslathoz való jog.
- [10] Az indítványozó nézete szerint az elsőfokú bíróság megsértette a hatékony jogorvoslathoz való jogot és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, mert nem teljes körűen bírálta el a kereseti kérelmet, mivel nem foglalt állást a változtatási kérelemről, nem vizsgálta a kapcsolattartás megvonásának szükségességét és arányosságát, figyelmen kívül hagyta a kereseti kérelemben vitatott hatósági jogalkalmazást a Gyer. 31. § (2)–(5) bekezdéseivel kapcsolatban, és ez utóbbit illetően a bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget.
- [11] Az indítványozó meglátása szerint a tisztességes eljáráshoz való joga sérült, mivel az elsőfokú bíróság az eljárás során iratellenesen, okszerűtlenül mérlegelte a bizonyítékokat, lényeges körülményeket hagyott figyelmen kívül a tényállás megállapításakor, és ítélete logikailag ellentmondásos.
- [12] A gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való joga, a családi élet sérthetetlenségéhez való jog, egyúttal a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét azon okból állítja, hogy a bíróság nem vizsgálta, hogy a gyermek elutasító magatartása milyen okokra vezethető vissza, valamint, hogy a kapcsolattartás teljes megvonása hosszú távon szolgálja-e a gyermek fejlődését. Nézete szerint a kapcsolattartás teljes és tartós megszüntetése a legenyhébb eszköz vizsgálata nélkül aránytalan korlátozásnak minősül, ami a családi kapcsolatok visszafordíthatatlan sérelméhez vezethet.
- [13] Az indítványozó előadása szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelemben feltárt eljárási hibákat és jogszabálysértéseket érdemben nem vizsgálta, a felülvizsgálati kérelem befogadását formális szempontok alapján megtagadta, anélkül, hogy az abban foglalt kérdések érdemi súlyát mérlegelte volna, és döntését kellően nem indokolta, ezáltal megsértette az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, a hatékony

jogorvoslathoz való jogot, a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, valamint a jogbiztonság követelményét.

- [14] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján elsődlegesen azt kell vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [15] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [16] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt – a Kúria Kfv.I.37.841/2025/2. számú végzése kézbesítésének időpontját figyelembe véve – megtartotta, a hiánypótlást határidőben előterjesztette. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, és a jogi képviselője a meghatalmazását csatolta.
- [17] 3.2. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, ezért alkotmányjogi panasszal támadható. A jelen ügyben tehát a Kúria végzésével szemben helye volt alkotmányjogi panasz előterjesztésének {lásd: 3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [35]}. Ugyanakkor, mivel a Kúria a támadott végzését mérlegelési jogkörben hozta, az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a jogerős ítélet állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen alkotmánybírósági eljárásban {lásd: 3095/2024. (II. 29.) AB végzés, Indokolás [33]–[35], 3088/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [18] 3.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalmának megsértése miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az indítvány azonban az erre vonatkozó érvelést teljes mértékben nélkülözi, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatára nincs lehetőség.

- [19] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy az indítványozó részben nem a saját, hanem az érintett gyermek jogainak a sérelmét állította. Figyelemmel arra, hogy az indítványozó – amint az a sérelmezett bírósági döntésekből megállapítható – a gyermek tekintetében nem gyakorolja a szülői felügyeleti jogot, az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésére alapított indítványi elem nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjába foglalt feltételnek, ezért ebben a tekintetben a kérelem érdemi elbírálására nincs lehetőség {vesd össze: 3508/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [7], 3073/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [20] 3.4. Az indítvány további része a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit teljesíti: tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására; az eljárás megindításának indokait; az Alkotmánybíróság által vizsgálándó bírói döntéseket, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése], tartalmaz a bírói döntések alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, és kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntések megsemmisítésére.
- [21] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. E vagylagos feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.
- [22] Az Abtv. 29. §-ában írt egyik feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése [lásd például: 3067/2021. (II. 24.) AB határozat, 3214/2020. (VI. 19.) AB határozat], valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tartalmát érintően [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat]. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [23] A befogadás másik alternatív feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség álljon fent. Miután az Abtv. 29. §-a befogadási feltételt határoz meg, annak normaszövege semmiképp sem érthető úgy, hogy a befogadáshoz szükséges az alaptörvény-ellenesség megállapítása. Sokkal inkább arról van szó, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. § első fordulata alapján *prima facie* vizsgálatot végez. Ennek megfelelően az Abtv. 29. §-a alkalmazása során a bírói

döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség fennállásához elegendő valószínűsíteni az Alaptörvényben foglalt jog konkrét esetben való sérelmének lehetőségét.

- [24] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [25] Az indítványozó által hivatkozott egyes alapjogsértések tekintetében az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítvány nem veti fel az alapjogi sérelem lehetőségét a következők miatt.
- [26] 4.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét a jogerős ítélet és a Kúria végzése vonatkozásában is állította.
- [27] 4.1.1. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] körében az indítványozó – egyebek mellett – az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelését, tényállás-megállapítását vitatta. Az Alkotmánybíróság gyakorlata azonban következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {3291/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [28] Az értelmezési tartomány tekintetében az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben nem zárta ki, hogy a *contra legem* jogalkalmazás a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vezessen {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]}. Ennek megállapítására azonban csak kivételes esetben, és a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája esetén, jellemzően akkor merülhet fel, ha a következő (egymást erősítő) feltételek együttes fennállása megállapítható. Egyrészt a bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolja meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta. Másrészt, ezzel párhuzamosan, ha a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem veszi figyelembe. Harmadrészt, ha a bíróság döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapítja, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó új jogi szabályozás elfogadásával és hatálybalépítésével összefüggésben kifejezetten

hatályon kívül helyezett {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]; 3211/2024. (VI. 13.) AB végzés, Indokolás [41]; 3213/2024. (VI. 13.) AB végzés, Indokolás [30]}. A vizsgált ügyben azonban ilyen kivételes, érdemi vizsgálatra okot adó körülmény az alkotmányjogi panaszban előadottak alapján nem merült fel.

- [29] Az alkotmányjogi panasz lényege szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérült a bírói jogértelmezés hibájából, az elsőfokú bíróságnak a Gyvt. 34. § (2) bekezdése és a Gyer. 21. § (2)-(5) bekezdései alkalmazását érintő tévedéséből fakadóan. Az Alkotmánybíróság jelen esetben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó által is hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket figyelembe vette, valamint meg is indokolta, hogy a Gyvt. 34. § (2) bekezdését az eljárás során miért nem kellett alkalmazni. A bíróság a hivatkozott jogszabályok értelmezésével, a konkrét ügy sajátosságaira tekintettel hozta meg döntését az alperes gyámhatóság határozatáról.
- [30] Az alkotmányjogi panasz a jogerős ítélet indokolásának hiányosságait is állította. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, az indokolási kötelezettségből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek és magára nézve sérelmesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek {lásd például: 3071/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [31] Jelen esetben az indokolási kötelezettség megsértése nem merült fel, mert az elsőfokú bíróság ítéletében megfelelően számot adott az döntését alátámasztó lényeges érvekről.
- [32] 4.1.2. A Kúria végzését az indítványozó azért vélte a tisztességes eljáráshoz való jogot sértőnek, mert nézete szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának és felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálásának lett volna helye. Az Alkotmánybíróság számos döntésében kifejezésre juttatta azon álláspontját, hogy a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdése szerinti befogadhatóságának megítélése a Kúria mint felülvizsgálati bíróság hatáskörébe tartozó kérdés {például: 3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [54]; 3120/2025. (IV. 25.) AB végzés [36]}.
- [33] Ez azonban nem jelentheti azt, hogy a jogalkalmazói tevékenység ne állna alkotmányossági kontroll alatt, vagy hogy a Kúriát ezeknek a döntéseknek a meghozatala során ne kötné a tisztességes eljáráshoz való jog. A bírói döntést

érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vetheti fel annak kérdése, hogy eloldotta-e magát a bíróság a jogszabály szövegétől {3417/2024. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [37]; 3136/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [25]}.

- [34] Jelen ügyben a Kúria a sérelmezett végzésében részletesen megvizsgálta és megindokolta valamennyi, az indítványozó által hivatkozott befogadási ok vonatkozásában, hogy azok törvényi feltételei miért nem teljesülnek {lásd: Kúria végzése, Indokolás [11]–[20]}. Így e tekintetben sem merül fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség.
- [35] 4.2. Az indítványozó a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése] sérelmét is állította. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik és nem terjed ki a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra {lásd például: 3189/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő határozatok tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {lásd például: 3257/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [29]}.
- [36] Jelen esetben kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes gyámhatóság döntésével szemben az indítványozó számára rendelkezésre állt olyan jogorvoslati lehetőség (a Budapest Környéki Törvényszék eljárása), amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből fakadó követelményeket teljesíti. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog nem értelmezhető akként, hogy az magában foglalná az indítványozó számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például: 3510/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [37] Ezen túlmenően az indítványozó rendkívüli jogorvoslati eljárást is kezdeményezett, melynek során a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási okok alapján megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet.
- [38] 4.3. Az indítványban foglaltak szerint az indítványozó családi élet tiszteletben tartásához való joga [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés] sérült, mert a nagyszülői kapcsolattartás teljes és tartós megszüntetésére jogalap nélkül, a szükségesség és arányosság vizsgálata nélkül került sor. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság visszautal az 4.1.1. pontban írtakra, mely szerint az eljáró bíróság a gyámhatósági határozat felülvizsgálata tárgyában meghozott ítéletében a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és az ügy sajátosságait figyelembe vette, és döntése meghozatalához vezető indokairól megfelelően számot adott. Nincs tehát arról szó, hogy a bíróság jogalap nélkül döntött volna, vagy hogy a döntése ne felelt volna meg az arányosság követelményének. Az indítványozó által előadottakra tekintettel tehát az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés sérelme sem merül fel.

- [39] Összefoglalva: az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.
- [40] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 20.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró